

slag, som ere stillede, gaar det første ud paa, at Ordet „kjendelig“ i § 1 skulde forandres til „væsentlig“. Der staar i § 1 angaaende de Fustager, hvori kunstigt Smør herefter skal anbringes, at de skulde have en kjendelig afvigende Form. Der kunde være Strid om, hvad der er kjendeligt, tydeligere bliver det, naar man i Stedet for „kjendelig“ sætter Ordet „væsentlig“. Men selv det vil ikke være tilstrækkeligt, idet der kunde blive Strid om, hvad der vilde være en væsentlig afvigende Form, og for at afstøre enhver Tvivl derom har Udvalget tilføjet et Forslag om, at det skulde hedde, at Indenrigsministeren fastsætter Reglerne for Fustagernes Form og deres Mærker, idet derved altsaa vil blive fastslaaet ad administrativ Vej, hvilken Form og hvilke Mærker der overhovedet kan anses for at afgive væsentligt Kjendemerke for kunstigt Smør. Jeg skal henstille til den høitærede Indenrigsminister, at dette ogsaa gjøres saaledes, at der ingen Tvivl er om denne væsentlig afvigende Form, og at det f. Ex. ikke vil være tilstrækkeligt at lade Kunstsmør forhandle i Kruffer eller Sligt, men at der vælges en Fustageform, der er aldeles speciel eiendommelig for denne Vare, ligesom at ogsaa den Mærkning, der bruges: Mærkningen med Ordet „Margarin“ iter paa en saadan Maade, at Ordene blive isinefaldende, saa at der ikke kan være Tvivl for Noget om, hvilken Vare det er. Til § 2 er der stillet en Ændring, som udelukkende er en Redaktionsændring, og som jeg antager, man vil foretrække for den Redaktion, der findes i Lovforslagets oprindelige Text, og til § 5, som sagt, kun den Ændring, at Lovens overhovedet kun skal gjælde for tre Aar, med Forbehold altsaa af at kunne optage Spørgsmaalet inden de tre Aars Forløb.

Indenrigsministeren (Finsen):

Jeg har allerede under Sagens tidligere Behandling i dette Thing udtalt, at hvis Tiden havde tilladt mig at ansille videre gaaende Undersøgelser og indhente Erklæringer fra forskjellige sagkyndige Autoriteter om den bedst mulige Ordning, om de mest tjenlige Forholdsregler i denne Sag, vilde jeg meget have ønsket det, men Hensynet til, at det hastede, og at Alle vare enige om, at der snarest muligt maatte træffes Forholdsregler i denne Retning, var for mig afgjørende til at forelægge for det høie Thing det nærværende Lovforslag og deri optage de Bestemmelser, som efter min Overbevisning dog i en væsentlig Grad ville tjene til at fiktire Hovedproduktet af vort Landbrug mod den Fare, som truer det fra de her omhandlede For-

salstninger. Det kan derfor ikke Andet end glæde mig, at det ærede Udvalg erklærer sig enig med mig i, at det er først Erfaringen, der skal lære os, hvilke yderligere Forholdsregler der maatte være hensigtsmæssige i denne Henseende, samt at det erklærer sig beredt til at medvirke til Ævændelsen af stærkere Midler, for saa vidt saadanne maatte vise sig nødvendige. Jeg skal derfor ogsaa for mit Bedkommende tiltræde Ævndringsforslaget til § 5 om, at Lovens Varighed indskrænktes til den 1ste Mai 1888. Hvad de øvrige Ævndringsforslag angaar, skal jeg nævne, at jeg Intet har imod Redaktionsændringen til § 1, at der i Stedet for „kjendelig“ sættes „væsentlig“, og ikke heller mod den Ævndring, at der tilføies Bestemmelse om, at Reglerne for Formen af de her omspurgede Beholdere og Mærker skal nærmere fastsættes af Indenrigsministeriet. Ævndringsforslaget til § 2 er, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, en ren Redaktionsændring, som jeg for mit Bedkommende ikke har Noget imod. Jeg har, tror jeg, under den tidligere Behandling her i Salen udtrykkelig udtalt, at jeg gaar ud fra de samme Forudsætninger, som her ere nævnte af Udvalget, nemlig for det Første, at enhver Blanding, altsaa ethvert Produkt af denne Art, der ikke udelukkende er Smør, gaar ind under Bestemmelserne saavel i § 1 som i § 2. Jeg henviste den Gang og skal ogsaa nu henvise til Lovens Ord: „kunstigt Smør af hvad Sammensætning tænkes kan“, idet altsaa derunder er indbefattet den Blanding, som formentlig er den farligste for vort Smørs Renomme paa det engelske Marked, den Blanding, der bestaar i at tilfætte større eller mindre Dese af Margarin eller lignende Fedtorter til naturligt Smør. Denne Blanding, der vistnok er den farligste for vort Smørs Renomme, rammes utvivlsomt ved Lovens Ord: „af hvad Sammensætning tænkes kan“. Ligesaa gaar jeg ud fra den anden Forudsætning, at Bestemmelserne i §§ 1 og 2 ramme transiterende Varer, for saa vidt de gaa gjennem danske Forhandlernes Hænder.

Dinesen: Det vil jo ses, at der har været Enighed i Udvalget med Hensyn til Ævndstillingerne i denne Sag; men jeg kan dog ikke tilbageholde, at jeg har haft nogen Tvivl om Redaktionen af § 1, nemlig med Hensyn til det Spørgsmaal, som nu sidst blev udtalt af den høitærede Indenrigsminister. Jeg tror ganske vist ikke, at der kan være nogen Tvivl, naar der i Thinget er faldet saadanne Udtalelser fra Ministerens Side, og naar Udvalget har udtalt den Forstaaelse af Paragrafen, som Tilfældet er,